

I dette kapitel redegøres endvidere for behandlingen af dagsordenens punkt 23 om gennemførelsen af den almindelige kolonideklaration, som var henlagt direkte til plenarforsamlingen. Under omtalen af behandlingen af Namibia-spørgsmålet (punkt 66) er endvidere medtaget spørgsmålet om udnævnelse af en FN-kommissær for Namibia, hvis behandling ligeledes var henlagt til plenarforsamlingen (punkt 66 d).

Formynderskabsrådets beretning: Papua og formynderskabsområdet New Guinea.

(Dagsordenens punkt 13).

Under debatten vedrørende alle kolonispørgsmål bortset fra Namibia, områder under portugisisk administration og Sydrhodesia blev spørgsmålet om Papua og formynderskabsområdet New Guinea kun berørt i ganske få indlæg.

Det fremgik af beretningen fra en til New Guinea i 1971 udsendt besøgsmission, at den politiske udvikling i områderne var blevet fremskyndet i et sådant tempo, at der muligvis ville være etableret et flertal blandt befolkningen for internt selvstyre førend en for perioden 1972-76 nedsat rådgivende forsamling (House of Assembly) havde tilendebragt sit arbejde.

Den administrerende magts (Australien) redegørelse om forholdene i områderne indeholdt ikke væsentlig nyt i forhold til det australske indlæg under 25. generalforsamling, jfr. beretning til folketinget s. 151-152.

Frankrig og Irak, der begge var repræsenteret i ovennævnte besøgsmission, priste den australske administration. Den franske repræsentant fremhævede, at Australien havde oprettet 91 lokale råd for at gøre befolkningen bekendt med moderne demokratiske institutioner og disses funktioner, og at 90 pct. af befolkningen deltog i rådernes virksomhed. Når befolkningen havde modsat sig hurtige politiske ændringer, syntes dette at skyldes en erkendelse af et primært behov for økonomisk udvikling, som foreløbigt bedst blev tilgodeset gennem forbindelserne med Australien. Inden for uddannelsesområdet havde Australien opnået bemærkelsesværdige resultater, og det blev især fremhævet, at 2.000 unge lokale ledere i

New Guinea modtog uddannelse på udmærkede institutioner. Den irakiske repræsentant pegede på den fortsatte mangel på forbindelser mellem de enkelte dele af området og på eksistensen af 700 sprog i området, hvilket bl. a. havde været medvirkende til en foruroligende mangel på national enhedsfølelse. Imidlertid forsøgte den administrerende magt og den rådgivende forsamling at skabe en følelse af national samhørighed.

Den 14. december 1971 vedtog 4. udvalg enstemmigt et af Irak med en række afroasiatiske lande og Irland som medforslagsstillere fremlagt resolutionsforslag. Resolutionsens operative del indeholder bl. a. en beslutning om, at FN skal anvende den af befolkningen valgte benævnelse Papua New Guinea på områderne. Den administrerende myndighed anmodes om at tage alle nødvendige skridt for at sikre Papua New Guinea en hurtig opnåelse af selvstyre og uafhængighed som en politisk og territorial enhed og med henblik herpå i samarbejde med de frit valgte repræsentanter for befolkningen at udarbejde et tidsskema for befolkningens fri udøvelse af retten til selvbestemmelse og uafhængighed.

Efter den enstemmige vedtagelse henledte Australien opmærksomheden på, at man ved fremlæggelsen af resolutionsforslaget havde anført, at udarbejdelsen af det omtalte tidsskema forståeligt nok ikke kunne finde sted før efter valget af den tredje rådgivende forsamling for Papua New Guinea i 1972. Formynderskabsrådet har besluttet at sende en besøgsmission til overvågelse af valgene, der vil finde sted i februar-marts 1972. Besøgsmissionen vil bestå af repræsentanter fra Storbritannien og USA (medlemmer af formynderskabsrådet) samt Afghanistan og Jugoslavien.

Plenarforsamlingen vedtog resolutionsforslaget den 20. december 1971 med 119 stemmer for, 0 imod, medens 1 afstod (Frankrig). (Res. 2865 (XXVI)).

I stemmeforklaring efter afstemningen i plenarforsamlingen begrundede Frankrig sin afståelse med, at resolutionsforslaget sammenbandede et ikke-selvstyrende område med et formynderskabsområde. Derudover blev det anført, at Frankrig ikke havde støttet flere af de tidligere resolutioner, som resolutionsforslaget henviste til.